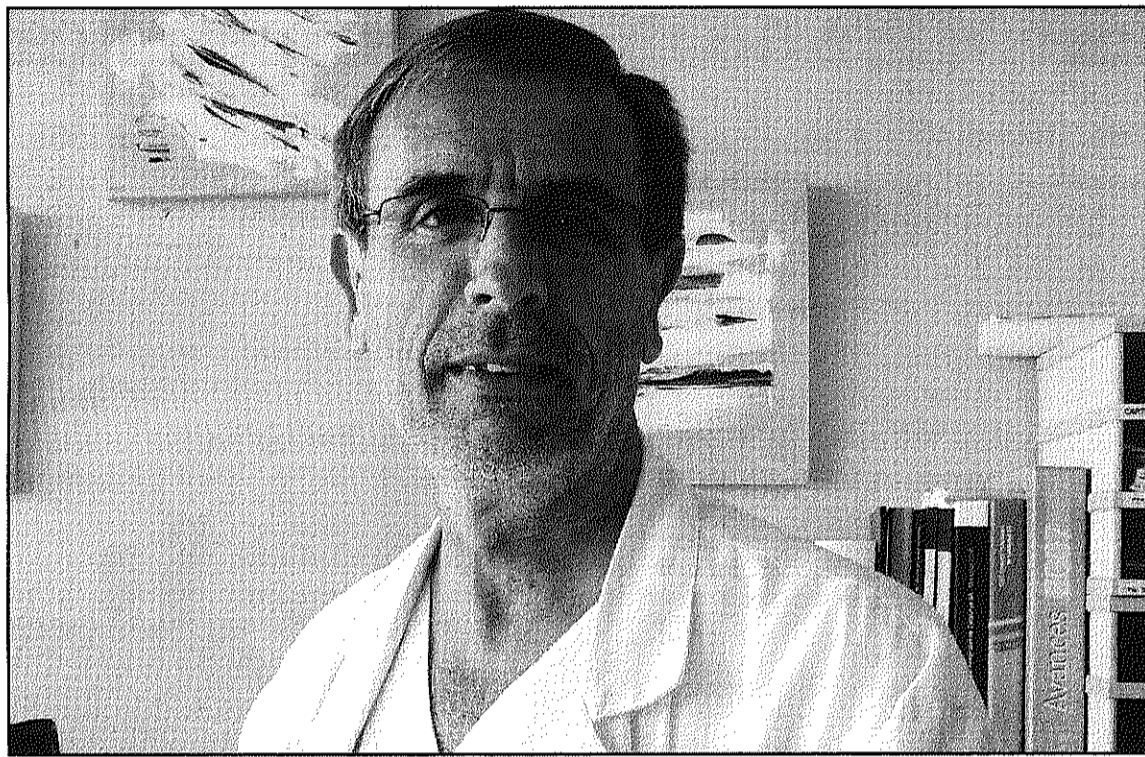

L'Hospital de Sant Celoni es coordina amb Mollet i Granollers per atendre brots de grip

Despleguen el Pla Integral d'Urgències de Catalunya per sumar esforços davant virus respiratoris

REDACCIÓ. Sant Celoni L'Hospital de Sant Celoni ha posat en marxa, des de l'1 de desembre, el Pla Integral d'Urgències de Catalunya (PIUC) del Departament de Salut que permetrà al centre coordinar-se amb els hospitals de Mollet i Granollers, i amb els respectius Centres d'Atenció Primària, per col·laborar en cas de detectar increments de casos de virus respiratoris i gripes. En aquest sentit, segons el Director mèdic de l'Hospital de Sant Celoni, Roman Julià, el Pla es mantindrà actiu fins el 30 de març i permetrà "unificar criteris i sumar esforços en el període en què els quadres respiratoris augmenten més".

La col·laboració, explica Julià, permetrà redirigir pacients a la resta de centres en cas que es generi una alarma d'increment d'activitat que provoqui que algun dels hospitals quedi col·lapsat. El sistema també inclou en les tasques de coordinació els sistemes d'emergències que han de posar les ambulàncies a disposició per aquests casos. L'Hospital de Sant Celoni, expli-

El doctor Roman Julià, Director mèdic de l'Hospital de Sant Celoni (L'ADBM)

ca Julià, ha fet una reserva de 8 llits per poder atendre pacients dels altres centres en cas de necessitat, tot i que assegura que

fins al moment encara no s'hi ha hagut de recórrer. "Fem reunions itinerants de coordinació", afirma el Director mèdic de

Sant Celoni, "i tot el dispositiu està preparat, però fins al moment no hi ha hagut necessitat d'haver-hi de recórrer".

Fina Viturtia condueix el taller 'Dir no sense culpa' a l'Ateneu

REDACCIÓ. Sant Celoni Aquest dissabte, 13 de desembre, i el vinent, 20 de desembre, l'especialista en dinamització de grups Fina Viturtia dirigirà el taller 'Dir no sense culpa' que es farà a la sala petita de l'Ateneu de les 10 del matí a les 2 del migdia. Un dels objectius del taller és fer reflexionar els assistents sobre la necessitat de posar límits en una relació en casos extrems, com puguin ser els de violència domèstica. L'acte s'inscriu en la programació de commemoració del Dia contra la violència envers les dones que es desenvolupa a Sant Celoni des del passat 14 de novembre amb nombroses activitats. En aquest mateix marc, dimecres la plaça de la Vilà acollirà, durant tot el matí, una exposició sota el lema 'La violència vers les dones no fa riure', una mostra cedida per l'Ajuntament de Sant Adrià del Besòs que ha passat, de manera itinerant, per alguns dels centres educatius del municipi, com l'IES Baix Montseny, el Cor de Maria, l'Avet Roig i la Salle. La programació clourà amb el segon taller i la Nit de Lletres que es farà el 19 de desembre a l'Hotel Suis.

TRIBUNA OBERTA JOSEP MARIA PANAREDA CLOPÉS, Geògraf

La ribera del Pertegàs i l'ARE

Fa temps que es parla de l'encert i de la idoneïtat de l'ARE de can Riera de l'Aigua. Ara no comentareu si cal o no anar endavant en aquest projecte. Hi ha raons per a qualsevol resposta. Només vull oferir unes reflexions sobre al Pertegàs, la riera i el paisatge del seu entorn.

Per sort dels celonins l'entorn de la ribera del Pertegàs no és pas un paisatge excessivament degradat, com succeeix en rius d'altres pobles i ciutats, encara que tampoc n'hi ha per alegrar-se'n massa, ja que el paisatge actual és ben diferent del natural. De manera natural seria molt més ample i vorejada a banda i banda per rengles de vernedes altes i denses. El vern és l'arbre per excel·lència en les riberes dels nostres rius amb aigua permanent, com el Pertegàs. Ara hi ha alguns peus de vern, salze i gatell, i la resta són plàtans, escàcies, lledoners i pollancre, aquests darrers arbres introduïts.

Què té a veure la ribera del Pertegàs amb l'ARE. Doncs que l'ARE de Can Riera de l'Aigua està projectada just ran i en terreny d'aquesta ribera. I les riberes són paisatges de gran valor ecològic i paisatgístic, un patrimoni que només es valora quan no es té. I Sant Celoni el té i poc se'n preocupa de la ribera del Pertegàs; i no diem de la ribera de la Tordera, encara molt més valuosa, però ja tindrem dies per parlar-ne.

Què hem de fer de la ribera del Pertegàs? En la majoria dels plans urbanístics les riberes es tracten com espais que limiten la possibilitat de construir. A la pràctica es concreta en cimentar l'entorn: es canalitza el curs del riu, es planten uns pocs arbres exòtics, se sembra gespa i es col·loquen quatre bancs, unes barres per fer estiraments, i un gronxador i un tobogan per als més menuts. Per demostrar que és un espai de gran valor, s'instal·len gran plafons proclamant els valors de l'indret i dels ocells i granotes que hi viuen.

Si escric aquestes ratlles és per exposar que hi ha una alternativa, molt més útil i profitosa per als ciutadans de Sant Celoni, i no pas necessàriament més cara. Cal, això sí, més intel·ligència, més es-forç i sobretot més imaginació i empena. Com que de tot plegat n'hi ha prou a Sant Celoni, m'atreveixo a exposar-la.

A grans trets es tracta de crear les condicions per tal que la ribera del Pertegàs funcioni de la manera més natural possible, amb aigua corrent neta i gairebé sempre visible, amb uns arbres i herbes que no necessitin regar-se i amb uns ocells i granotes que hi puguin viure. Aquesta proposta també inclou que les afectacions de les riudes i inundacions siguin nul·les o escasses; que ningú s'enganyi, esdevindran de tant en tant. Això

vol dir que la ribera que s'ha de deixar ha de ser el suficientment ample com perquè sigui així.

Es tracta de facilitar l'establiment d'un paisatge que es vagi creant sol, i només intervenir puntualment per a seguretat dels ciutadans. La naturalitat del nostre entorn és un valor per ell mateix, per raons biològiques, ecològiques i paisatgístiques.

Però també té un valor directe per als ciutadans. Ha de ser un espai de lleure per als celonins, per anar-hi a passejar, per a gaudir d'un entorn saludable, per a treure'n les cabòries que tots portem a dins, per a estar-hi tranquils per tal que la nostra ment descansi i es relaxi. Tothom ha de poder sentir el moviment de l'aigua i de les branques dels arbres i el cant dels ocells.

Que ningú es pensi que es tracta d'una postura romàntica, tot al contrari. Sant Celoni no té espais verds dins el poble; té paisatges de gran valor al Montseny i al Montnegre, i en les serres més properes, però cal caminar força per arribar-hi. Per adonar-se de la necessitat que tots tenim d'aquests espais, només cal observar les persones fan diàriament bones passejades pels camins i corriols de l'entorn de Sant Celoni, o seguint els vorals de les carreteres. La ribera del Pertegàs s'ha de convertir en un espai per aquestes activitats, per anar fer-la petar amb amics i per

a desconnectar de l'ambient urbà que tots vivim.

Els tècnics i altres experts han de definir com concretar el projecte. Però tots plegats hem de tenir clar què és el que cal fer, i allò que no s'ha de fer. Almenys hem de saber com ha de ser finalment.

Una de les coses que no s'ha de fer, per exemple, és cimentar sistemàticament les vores de les ribes o estrènyer el llit del riu tant com es pugui. Tampoc s'ha d'omplir l'entorn d'arbres i arbustos exòtics.

En canvi, el que sí s'ha d'assolir és que el paisatge sigui el màxim proper al natural, amb un bosc de ribera amb verns, freixes, salzes i gatells. Cal un mínim d'amplada si es vol que així sia. Cal que sigui còmode passejar-s'hi, amb passes, punts de descans i d'altres d'observació fàcil dels paisatges i de les plantes i els animals. El resultat ha de ser un paisatge divers, amb indrets molt naturalitzats, al costat d'altres més preparats per al passeig i descans, però sempre conservant el màxim la dinàmica natural.

Tot plegat ho he escrit pensat que l'ARE, independentment de si es fa o no, o de quina manera es faci, ha de ser una oportunitat per plantejar com volem que sigui la ribera del Pertegàs i portar-ho a la pràctica.